

REGULARITATE - RECUNOAȘTERE

Relațiile internaționale au fost multă vreme dominate de puterile masonice anglo-saxone, care se vor a fi autoritățile în materie de regularitate masonică. Drept urmare, acestea își arogă dreptul de a adopta regulile care să guverneze regularitatea și recunoașterea Supremelor Consilii, declarând drept «iregulare» Jurisdicțiile pe care nu vor să le recunoască. Această dorință de supremație, contrară dispozițiilor Marilor Constituții din 1786 care stabilesc egalitatea Supremelor Consilii în lume (puterile lor provenind din aceeași sursă), provoacă dezordinea pe care o cunoaștem astăzi, prin distrugerea unității Ritului Scoțian Antic și Acceptat în lume.

Ori, regularitatea nu trebuie confundată cu recunoașterea, cei doi termeni nefiind sinonimi. Confuzia întreținută de Jurisdicțiile anglo-saxone și de cele ce le sunt servile nu este una nevinovată, de vreme ce iregularitatea este motivul invocat pentru a justifica îndepărtarea Supremelor Consilii care nu se mai află în grațiile lor. Pentru a lămuri această confuzie, să amintim faptul că regularitatea se leagă de respectarea Tradiției și mai ales de raportarea la Marele Arhitect al Universului, la prezența Bibliei în timpul lucrărilor rituale, la respectarea textelor ce stau la temelia Ritului și la practicarea cu strictețe a ritualurilor, în timp ce recunoașterea rezultă din reguli, cel mai adesea administrative, care influențează relațiile externe și inter-vizitele. Regularitatea, prin natura ei decurgând dintr-o adevărată intimitate la valorile Tradiției, nicio autoritate masonică din lume nu o poate acorda sau retrage unei Obediențe sau unei Jurisdicții, în timp ce regulile recunoașterii fluctuează din considerente cel mai adesea politice.

Rupturile apărute, ici și colo, în detrimentul unității Ritului Scoțian Antic și Acceptat și a universalității sale, au fost agravate de necunoașterea istoriei sale, de dezinteresul față de sursele autentice și de o interpretare eronată - sau nerespectare - a textelor fondatoare, indiferent dacă aceste rupturi sunt o consecință a dorinței de hegemonie invocată mai sus sau au fost determinate de o derivă a practicilor rituale.

Rămânând fidel cu tenacitate, încă din 1804, principiilor tutelare ale Ordinului Scoțian și Constituțiilor Ritului, Supremul Consiliu al Franței, vice-decan al Supremelor Consilii din lume și decan al celor din Europa, în urmă cu câțiva ani a propus Supremelor Consilii cu care avea relații de prietenie și care erau, ca și acesta, angajate în respectarea cu strictețe a Ritului, să se reunească periodic pentru a dezbate problemele izvorâte din situația actuală. Cu prilejul întâlnirilor internaționale, era vorba să se aprofundeze elementele fundamentale ale Ritului printr-o cercetare comună bazată pe istoria sa, pe organizarea sa și pe practicile sale rituale, precum și să se studieze inițiativele ce pot fi luate pentru a asigura răspândirea valorilor sale esențiale.

Sub patronajul SCdF, o primă întâlnire a avut loc la Paris, între 28 și 29 septembrie 1996, reuniune care s-a finalizat cu adoptarea, în unanimitate a participanților, a unei rezoluții care reafirmă criteriile regularității, mai exact:

- invocarea și glorificarea Marelui Arhitect al Universului;
- prezența Volumului Legii Sacre deschis pe altarul jurămintelor, acest volum fiind Biblia cu referire la ritualuri;
- trimerile la textele fondatoare (Constituțiile și Regulamentele din 1762 și Marile Constituții din 1786), așa cum au fost adoptate de toate Supremele Consilii din lume;
- folosirea devizelor «Ordo ab Chao» și «Deus Meumque Jus»;
- respectarea demersului inițiativ.

Inițiativa luată de Supremul Consiliu al Franței a creat un curent favorabil la Reuniunea Supremelor Consilii fidele valorilor tradiționale ale Ritului Scoțian Antic și Acceptat, recunoscute sau nu de Jurisdicțiile americane și de aliații lor.

Acordul încheiat la Paris a marcat o etapă importantă pe drumul către o întoarcere la unitate a Ritului în lume. Numărul crescând de Supreme Consilii prezente cu prilejul acestor întâlniri internaționale care au urmat (deschise tuturor Supremelor Consilii, cu condiția ca acestea să corespundă criteriilor regularității) demonstrează, în acord cu poziția Supremului Consiliu al Franței, poziție la care și noi am aderat, că **respectarea strictă a Ritului Scoțian Antic și Acceptat constituie de fapt liantul acestei unități.**